

L'entrevista
Meritxell Morera Fundadora de l'empresa Sabàtica

Laia Bruguera

“A Estats Units i el nord d'Europa l'any sabàtic és quasi obligatori”

A moltes empreses et deuen mirar malament si demanes un permís per anar a cuidar pingüins...

No et pensis, comença a haver-hi canvis. L'empresa pot tenir por perquè el primer que pensa si algú li demana una excedència és que la persona no està a gust però també pot reflexionar i veure que no és així, que pot estar molt contenta amb la feina però necessita aire fresc. Algunes empreses comencen a adonar-se que un parèntesi d'un o dos mesos fa que el treballador torni satisfet i molt motivat. És una manera de fidelitzar el personal.

Quan et vaig trucar per concertar l'entrevista em vas renyar per dir que a Sabàtica organitzeu viatges. Ara ja sé que planifiqueu gap years però ens pots explicar què són, exactament?

Som una consultora pionera a Espanya en tot el que envolta el temps sabàtic, *gap year* en anglès. El concepte neix al Regne Units als anys 70. Traduït literalment és any sabàtic però realment *gap* vol dir parèntesi i pot ser de mesos, fins i tot setmanes. Sí que al nord d'Europa i també als Estats Units hi ha el costum d'agafar-se tot un any sabàtic entre els 18 i els 25 anys, o abans de començar la carrera o just després d'acabar-la.

És una pràctica majoritària?

Sí, és com un any obligatori de formació en el qual la gent marxa fora, s'espavila i viatja. En els últims anys, a més, hi ha hagut un creixement important de la gent que ho fa i també de les seves edats. Hi ha moltes persones de més de trenta anys que a la seva època no ho van poder fer i que ara tenen els recursos i el temps necessari.

Com ho portem aquí?

A Espanya no hem begut d'aquesta cultura i tot és molt diferent. Aquí, per exemple, és normal que als 30 anys encara visquem amb els pares, almenys fins que acabem la carrera. Al nord d'Europa i als Estats Units, encara que tinguis la millor universitat al costat de casa, el costum és que marxis perquè és el moment d'independitzar-te. La nostra història és diferent però la gent està respondent molt bé a les propostes de Sabàtica.

Què els oferiu?

Tenim tres blocs: formació, voluntariat i pràctiques remunerades. Molts cops, però, tot va barrejat. Tenim, per exemple, un programa de granges a Irlanda per a gent de 18 a 35 anys. És idoni per a persones que han estudiat temes agrònoms o de turisme rural però

FRANCESC MELCION

PERFIL Rescatar pingüins a Sud-àfrica, jugar amb nens vietnamites, fer arqueologia al Perú o, un suggeriment més clàssic, estudiar anglès a Nova York. Són algunes de les propostes de Sabàtica, la companyia creada fa dos anys per Rene de Jong i Meritxell Morera. Aquesta extravertida i riallera mataronina va fixar la seu de l'empresa i la seva residència a Madrid per estar a prop de les ambaixades, amb les quals s'han de gestionar molts papers, però, de fet, viu als avions.

també per a gent estressada que vol desconectar. Però alhora fas moltes més coses: convius amb una altra cultura, aprens a portar un negoci familiar i practiques idiomes.

Què està tenint més èxit?

Entre els joves està funcionant molt bé el programa de parcs naturals als Estats Units. Dura de 8 setmanes a 6 mesos i es basa en la preservació del medi ambient. El que té de bo és que cuides la natura i al mateix temps pots fer coses impensables per a un turista normal, com ara fer acampada al Grand Canyon o a Monument Valley, que és un parc gestionat per una reserva d'indis que normalment no deixa ni que baixis del cotxe. Si vas de voluntari treballes per ajudar els altres i alhora tens l'oportunitat d'estar a llocs que com a turista no podries.

També s'hi apunten els directius?

Sí, ara hi ha empreses que estan organitzant programes de voluntariat per als seus executius. Veure les coses des de baix i conviure amb gent que ha de sobreviure sense recursos i en situacions molt difícils els forma per enfrontar-se a problemes d'empresa. A més, és una gran lliçó d'humilitat.

¿La gent aprofita el temps sabàtic per formar-se en el seu camp o vol trencar? Perquè sembla que aquí estem molt encasellats...

Sí, aquesta és una altra del nostre país. Si has estudiat una carrera sembla que hagas d'enfocar tota la teva vida professional en aquell camp. Al nord d'Europa, que tu tinguis una carrera assegura que tens un nivell cultural però no vol dir que si has fet humanitats només puguis fer classes. Simplement, els estudis certifiquen que tens un *background*, però a la vida et pots dedicar a moltes coses.

“Aquí estem molt encasellats amb la feina, sembla que només puguis fer allò que has estudiat

¿Esteu notant que, amb la crisi, les empreses fomenten les excedències per tal de reduir costos?

S'ha d'anar en compte que no es facin expedients de regulació encoberts, però sí, és un bon moment per demanar un permís. Es nota que ara és més fàcil que l'empresa te'l concedeixi.

L'imparable augment de l'atur està deixant moltes persones en una situació precària però també hi ha la cara B: desocupats que no tenen problemes econòmics i sí molt temps lliure.

¿Està creixent el nombre de potencials clients de Sabàtica?

Hi ha qui s'ha quedat sense feina i s'adona que el mercat laboral és ara molt més competitiu que abans. La gran assignatura pendent d'aquest país són els idiomes i hi ha gent que veu que ara que està a l'atur pot aprofitar per estudiar. També per fer tot allò que mai tenia temps de fer, com ara una estada de voluntari. T'ho pots mirar així: te'n vas fora cinc o sis mesos i amb una mica de sort quan tornis la crisi ja haurà passat. Bé, no sé quan tornarà, però aquest parèntesi sempre et serà d'ajuda.

DE FIL DE VINT

Croda contra el català

Isabel-Clara Simó

Esriptora

George Steiner, el crític més prestigiós del món, parla de llengües i diu que és una “pèrdua, veritablement irreparable, la disminució de possibilitats de l'home, quan mor una llengua”, perquè s'acaba “la configuració d'un possible futur”. “Es tanca definitivament una finestra”. I això, assegura, val tant per a les llengües més petites, amb molt pocs parlants, com per a les enormes. “La veritable catàstrofe de Babel –continua– no és l'escampadissa de llengües: és la reducció de la parla humana a un grapat d'idiomes planetaris, multinacionals”, que ho són per la “megalomania militar o tecnocràtica” o pels “imperatius de la cobdícia comercial”.

Ho dedico a tots aquells que odien el català, que fan esforços perquè deixem de parlar-lo, a aquells que creuen que el català va contra la llibertat (què passa amb la llibertat de nosaltres, els catalans?) i que ara han muntat una campanya perquè els produeix una rancúnia insuportable que a l'escola catalana es parli català, quan s'hauria de parlar la llengua d'ells, que volen que sigui la nostra i no toleren que nosaltres ho discutim.

Ho dedico també a tots aquells que admiren Steiner però creuen, en el fons del seu cor o en la superfície dels seus llavis, que el català és una llengua inferior, i la cultura catalana, una de segona.

I ho dedico als qui salven la crisi econòmica tot ensorrant els catalans. El discurs del president espanyol Zapatero és, com deia ahir *El confidencial econòmic* d'aquest diari, un brindis al sol, un malbaratament que provocarà un dèficit públic, cosa que sens dubte voldrà dir augment dels impostos. I ho dedico als qui consideren que perquè vagi bé Espanya ha d'anar malament Catalunya. Imbecils.